

הסכם בדבר הפקת משותפת בתחום הקולנוע בין ממשלת מדינת ישראל לבין ממשלת ממלכת בלגיה

נחתם בבריסל ביום 8 באוקטובר, 1971
נכנס לתוקף ביום 8 באוקטובר, 1971

ממשלת מדינת ישראל וממשלת ממלכת בלגיה -
ברצותן לפתח את שיתוף הפעולה בין תעשיות הקולנוע אשר להן, את חילופי סרטיהן
והפצתם ביניהן, ובהשתדלן לתמוך בהפקה משותפת של סרטים העשויים לשרת
בסגולותיהם האמנותיות והטכניות את היוקרה של שתי הארצות.
הסכימו על האמור כדלקמן:

סעיף 1

הסרטים שהופקו בהפקה משותפת והנהנים מהסכם זה ייחשבו כסרטים לאומיים על-ידי
רשויות שתי הארצות.

הם ייהנו באופן מלא מן ההטבות הנובעות מכך בתוקף התקנות הקיימות, או העשויות להיות
מותקנות בכל אחת מן הארצות.

הטבות אלו יהיו נתונות רק למפיק של הארץ אשר תעניק אותן.

ביצוע סרטים בהפקה משותפת בין שתי הארצות יהא חייב לקבל את אישורן של הרשויות
המוסמכות של שתי הארצות, דהיינו,

בישראל: מרכז הסרט הישראלי

בלגיה: ההנהלה הכללית של המסחר במיניסטריון לעניינים כלכליים, לאחר התייעצות עם
המנהלים הכלליים לענייני תרבות.

סעיף 2

כדי ליהנות מזכויות ההפקה המשותפת יהיו המפיקים השותפים חייבים להוכיח כי ברשותם
האמצעים הכספיים הנחוצים לשם השלמת הפקתו של הסרט.

הסרטים חייבים להיות מופקים על-ידי במאים, טכנאים ואמנים שהם בעלי אזרחות ישראלית
או בלגית או שהם תושבים באחת משתי הארצות.

אף על פי כן, ניתן גם לפנות לגבי תפקידים שונים אלה, לאזרחיהן של ארצות שעימהן חתם
אחד מן הצדדים המתקשרים הסכם להפקה משותפת.

בכל הנוגע לאזרחי ארצות אחרות, הרי שניתן לקבל את השתתפותם, באורח יוצא מן הכלל
לאחר הסכמה בין רשויות שתי הארצות, כאשר מדובר בשחקנים בעלי מוניטין בינלאומיים,
בהתחשב בדרישותיו של התפקיד הנידון, או כאשר מדובר בתסריטאים ובמשתתפים ראשיים
בהתחשב בדרישותיו של הסרט.

סעיף 3

צילומי הסרטים שבהפקה משותפת חייבים יהיו להיעשות בשטח ארצה של אחת הארצות המתקשרות או בשטח ארצן של שתי הארצות הללו.

אף על פי כן ניתן לחרוג מכך, בהסכמה משותפת, אם עלילת הסרט והתנאים הטכניים להפקתו תובעים זאת או אם הסרט מופק בהפקה משותפת עם ארץ שלישית הקשורה בהסכם להפקה משותפת עם ישראל או בלגיה.

סעיף 4

לכל סרט שבהפקה משותפת חייבים להיות שני נגטיבים, לכל הפחות, נגטיב אחד וקונטרטיפ אחד. כל מפיק שותף יהיה בעליו של נגטיב אחד או של קונטרטיפ אחד ותהא לו הזכות להשתמש בו כדי לקבל ממנו קונטרטיפ נוסף או העתקים. יתר על כן, לכל מפיק תהא הזכות להשתמש בנגטיב המקורי, בהתאם לתנאים שנקבעו בין המפיקים השותפים בעצמם.

סעיף 5

הסרטים חייבים להיות מופקים בתנאים כדלקמן:
היחס בין ההשקעות של כל אחד מן המפיקים של שתי הארצות יכול לנוע בכל סרט מ-30% עד 70% וההשתתפות הקטנה אינה יכולה להיות פחותה מ-30% מהוצאות הפקת הסרט; ההשתתפות הטכנית והאמנותית של כל אחת מן הארצות חייבת להיעשות באותו יחס כבהשקעות הכספיות. בכל מקרה, ההשתתפות הטכנית והאמנותית חייבת לכלול, לפחות, טכנאי אחד, שחקן אחד בתפקיד ראשי ושחקן אחד בתפקיד משני, בעלי אזרחותה של הארץ שלה ההשתתפות הכספית הקטנה. אף על פי כן כל סרט חייב לכלול העסקתו של במאי ישראלי או במאי בלגי. ניתן לסטות באורח יוצא מן הכלל מן הוראות הפסקה הקודמת בהסכמתן המשותפת של הרשויות המוסמכות של שתי הארצות.

אשר לצוות העובדים הטכני האחר ולחבר העובדים בביצוע הסרט, חייבים המפיקים השותפים לפנות, אם אפשרי הדבר, לרוב של משתתפים מן הארץ שבה מתנהלים הצילומים.

במקרים יוצאים מן הכלל ניתן לצמצם את ההשקעה הקטנה לכדי 20%, וזאת בהסכמת הרשויות המוסמכות של שתי הארצות.

סעיף 6

חלוקת התקבולים תיעשה, בדרך של עקרון, באורח יחסי להשתתפותו בתקציב ההוצאות של כל מפיק-שותף.

תנאי החוזים הקובעים את החלוקה, של התקבולים ושל השווקים, בין המפיקים השותפים, יהיו חייבים את אישורן של הרשויות המוסמכות של שתי הארצות. במקרה שחוזה ההפקה המשותפת קובע שיתופם של השווקים, לא יצורפו התקבולים של כל שוק לאומי לסיבולת (pool) אלא לאחר קבלתן חזרה של ההשקעות הלאומיות וניכויים של התמיכות והמענקים שהעניקו רשויותיה של ארץ.

סעיף 7

כתורת הסרט, ההודעות על הסרטים וחומר הפרסום של הסרטים שהופקו במשותף, יצוינו בציון "הפקה משותפת בלגיה-ישראל" או "הפקה משותפת ישראל-בלגיה".

הסרטים יוצגו בפסטיבלים הבינלאומיים בהסכמה משותפת בין ארצות המפיקים השותפים. במקרה של מחלוקת, יוצגו סרטים אלה על-ידי ארצו של המפיק-שותף הגדול. הסרטים שבהם ההשתתפות שווה יוצגו על-ידי הארץ שהבמאי הוא אזרח.

סעיף 8

הבקשות להרשאה, כשהן מלוות בתכניות להפקה משותפת יופקדו שלושים (30) יום, לפחות, לפני תחילת צילומי הסרטים, ועמן תיק המכיל תסריט מפורט, מסמך בדבר העברת זכויות המחבר, טיוטת חוזה להפקה משותפת שנחתם בין החברות המפיקות במשותף, תקציב הוצאות ותכנית מימון מפורטת, רשימת האנשים המרכיבים את הצוותים הטכניים והאמנותיים של שתי הארצות ולבסוף- תכנית העבודה של הסרט.

כל החוזים הנערכים בין המפיקים של שתי הארצות, בהתאם להוראות הסכם זה, לא יהיו בני תוקף אלא לאחר הרשאתן של הרשויות האמורות.

סעיף 9

רשויות שתי הארצות יבחנו באהדה, כל מקרה ומקרה לעצמו, הפקתם במשותף של סרטים בעלי ערך, בין ישראל ובלגיה ובין הארצות שעמהן קשורות האחת או האחרת, בהסכמים להפקה משותפת.

במקרה כאמור ההשתתפות הקטנה של ארץ אינה יכולה להיות פחותה מכדי 20%.

סעיף 10

ינתנו הקלות לתנועתם ושהייתם של צוות העובדים האמנותי והטכני המשתתפים בסרטים אלה, וכן ליבוא זמני וליצוא חוזר, בכל ארץ, של הציוד הדרוש להפקתו של הסרט שבהפקה משותפת (סרטי צילום, ציוד טכני, תלבושות, מרכיבי תפאורות, חומר פרסום וכו').

סעיף 11

בכפוף לחוקים ולתקנות העומדים בתוקפם לא יהיו המכירה, היבוא והניצול של הסרטים שהופקו בהפקה משותפת, בין שהם סרטים ארוכים ובין שהם סרטים קצרים, בגרסה המקורית או בגרסה כפולה (version double'e), נתונים משני הצדדים לכל הגבלה שהיא.

כל אחד מן הצדדים המתקשרים יעניק את כל ההקלות האפשריות לשם הפצתם של הסרטים הלאומיים של הצד האחר בשטחו.

סעיף 12

ועדה מעורבת, המורכבת מפקידים ומומחים של הארצות החתומות על ההסכם, תהיה אחראית לבדוק ולפתור את הקשיים שבהפעלתו של הסכם זה, ולבחון את תיקונו האפשרי.

במשך תקופת הסכם זה תתכנס ועדה זו, בישראל ובבלגיה, חליפות, לבקשת אחד מן הצדדים המתקשרים.

סעיף 13

הסכם זה ייכנס לתוקף ביום חתימתו.

הוא נערך לתקופת שנתיים ימים מתאריך כניסתו לתוקף. הוא יחודש מאליו לתקופות זמן זהות, פרט למקרה של הסתלקות ממנו על-ידי אחד מן הצדדים המקשרים, שלושה חודשים לפני תום תוקפו.

נעשה בבריסל, ביום כ"ו בתשרי בתשל"ב, בשני עותקי מקור בשפות הצרפתית, ההולנדית והעברית. לשלושת הנוסחים דין מקור במידה שווה.

בשם ממשלת ישראל

בשם ממלכת בלגיה